

ИМОМ БУХОРИЙ “ХАЛҚ АФЬОЛ АЛ-ИБОД” АСАРИДА ЗИКР ҚИЛГАН
БИДЪАТЧИ ТОИФАЛАР

<https://doi.org/10.5281/zenodo.7559197>

ELSEVIER

Абдуллаев Зохиджон Абдисаматович

ЎЗБЕКИСТОН ХАЛҚАРО ИСЛОМ АКАДЕМИЯСИ

Ином Мотуридий халқаро илмий-тадқиқот

маркази илмий ходими.

11, А.Қодирий, Тошкент, 100011, Ўзбекистон.

E-mail: zahid81aza@gmail.com).

Abstract: Таъкидлаш лозимки, И мом Бухорийнинг мазкур асари ўз даври ва ундан олдин пайдо бўлган мубтадиъ ва эътиқодда адашган тоифаларга раддия сифатида ёзилган бўлсада, ҳозирги замонавий даврда ҳам турли ёт гояларга алданган, мутаассибона қарашларга эга кимсалар ва тоифаларга раддия беришда маънавий мавқенини йўқотмаган мухим манбалардан бири сифатида ундан истифода этиши мумкин.

Дарҳакикат, ҳозирги кунда илдиз отиб, урчиб бораётган бидъатчи оқим ва тоифалар қадимги мубтадиъ гурухларнинг меросхўрлари бўлиб, қадимда бўлгани каби ҳозирги кунда ҳам, ўз фаолиятларини давом эттироқдалар. Бу эса, ўз динидаги эътиқодий қарашларни билмаган содда ва гўр инсонларнинг калбларига шубҳа-гумонлар солиб, тўғри йўлларидан адашишларига олиб келиши мумкин.

Шунга кўра, ушбу мақолада замонамизда янгидан пайдо бўлишга ҳаракат килаётган бузгунчи гурухларни И мом Бухорийнинг мазкур асари орқали ўрганишга ҳаракат килинади..

Keywords: И мом Бухорий, Ҳалқ афъол ал-ибод, мушаббиҳа, мушассима, жабарийлик, қадарийлик, жаҳмийлик, бидъатчи, мўътазилий.

About: FARS Publishers has been established with the aim of spreading quality scientific information to the research community throughout the universe. Open Access process eliminates the barriers associated with the older publication models, thus matching up with the rapidity of the twenty-first century.

Received: 21-01-2023

Accepted: 22-01-2023

Published: 22-01-2023

Кириш

Маълумки, И мом Бухорийнинг “Ҳалқ афъол ал-ибод” асари, турли хил мубтадиъ гурухларга раддия хусусияти билан ажralиб туради. Ҳақиқатда ушбу китоб жаҳмийлар, мўътазилийлар, рофизалар, мушаббиҳалар, қадарийлар, жабарийлар, лафзийлар каби бир неча мубтадиъ гурухларга қарши берилган раддияларни ўзида жамлаган китоб. Ушбу раддиялар улкан илмий-маърифий қимматга эга бўлиб, жаҳмий, мўътазилий, мушаббиҳа кабилардан ажralиб чиқкан ҳозирги ва келажак даврларда пайдо бўладиган бошқа мубтадиъ жамоаларнинг илдизларини қуритишда улкан хисса қўшади.

Асосий қисм

Биринчи: “Мушаббиҳа” - Аллоҳ таолони сифатларида махлукқа ўхшатганлар. Улар насороларнинг аксиидирлар¹⁴⁴.

Аллома ушбу асарда жаҳмийларнинг мушаббиҳаларга ўхшани ҳақида сўз юритар экан, улар хусусида шундай дейди: “Баъзи илм аҳли шундай деган: “Жаҳмийлар улар мушаббиҳалардир. Чунки мушаббиҳалар Раббларини эшитмайдиган, қўрмайдиган, сўзламайдиган, яратмайдиган, кар

¹⁴⁴ Муҳаммад Анвар Бадаҳшоний. Акийдату ат-Таховия шархининг талхийси. Таржимон: Шайх Муҳаммад Содик Муҳаммад Юсуф. Тошкент: HIOL-NASHR, 2019. – Б. 432.

ва соқов бут-санамга ўхшатганларидек жаҳмийлар ҳам, У сўзламайди Ўз нафсини кўрмайди, деганлар. Шунингдек, Аллоҳнинг исми ҳам яратилган, деганлар¹⁴⁵.

Тадқиқотлар шуни кўрсатадики, қадимда бўлгани каби ҳозирги кунда ҳам, мушаббиҳалар фаоллашиб, “Аллоҳ таолони баңдаларга ўхшатиш” фикри кенг оммага жадал суръатда тарқалиб, омма халқнинг қалбидаги тоза, соғ имонида шубҳа гумонлар уйғотмоқда. Энг ачинарлиси, айнан Имом Бухорийнинг, ушбу “Халқ афъол ал-ибод” асари орқали мушаббиҳаликни тарқатишга ҳаракат қилинаётганидир.

Демак, бошқача қилиб айтганда мушаббиҳалар Аллоҳ таолонинг сифатларини маҳлуқотларнинг сифатларига ўхшатишни ўзларига эп кўрган нобакорлардир.

Иккинчи: “Мўътазила” – Бу фирмә аъзолари Ҳасан Басрий раҳматуллоҳи алайхининг ўлимидан кейин, иккинчи юз йиликнинг бошларида Ахли сунна вал жамоадан ажралиб чиқкан бўлиб, уларнинг бошлиқлари Амр ибн Убайд (-/144х) ва Восил ибн Атодир (-/131х). Ахли суннадан четга чиқиб, жамоатдан ажралиб ўтирганларига ишора қилиб: “Улар мўътазилалар – ажралиб олганлар”, дейилган. Шундан сўнг бу фирмә шу ном билан аталган.

Тадқиқотларда келишича, бу мазҳабнинг асосчиси Восил ибн Атодир. Унга Ҳасан Басрийнинг (-/110х) шогирди Амр ибн Убайд эргашган.

Хорун Рашид замонида Абул Ҳузайл (-/235х) иккита китоб тасниф қилиб, уларнинг мазҳабини баён этди. У бу мазҳабни беш асосга бино қилди: адл (адолат); тавҳид; ваъийдни ижро қилиш; икки манзила ўртасидаги манзила; амру маъруф ва нахий мункар¹⁴⁶.

Имом Бухорий “Халқу афъол ал-ибод” асарининг аксар ўринларида мўътазилаларга қарши раддиялар берган. Чунки, мўътазила фирмәси Аллоҳ таолонинг каломини яратилган деган ва бу асар аслида Қуръонни маҳлук эмаслигини исботлаш учун ёзилган. Шунга кўра асарда мўътазиланинг эътиқодий қарашларига кескин раддияларни учратиш мумкин. Жумладан:

“Абдураҳмон ибн Аффондан ривоят қилинади: “Бишр ал-Марисийга дарра урилган йилида Суфён ибн Уяйнанинг шундай деганини эшитдим. Ибн Уяйна сұхбат мажлисида ғазабланган ҳолда турди: “Қуръон Аллоҳнинг каломи. Дарҳақиқат, Амр ибн Динор, Ибн ал-Мунқадир, Мансур ибн Мўтамир, ал-Аъмаш ва Мисъар ибн Кидом каби кўплаб (олим ва буюк) инсонларни кўрдим ва уларнинг сұхбатида бўлдим, деб, сўнгра: улар эътизол (мўътазила) ҳақида ва рофизалар, қадарийлар ҳақларида сўз юритдилар ва

¹⁴⁵ Муҳаммад ибн Исмоил ал-Бухорий. Халқу афъол ал-ибод ва ар-рад ала ал-жаҳмия ва асҳоб ат-таътил. Тадқиқотчи: Фаҳд ибн Сулаймон ал-Фаҳид. Ж. 2. Ар-Риёд: Дор Атлас ал-Ҳазроъ, 2005. – Б. 59.

¹⁴⁶ Муҳаммад Анвар Бадахшоний. Акийдату ат-Таховия шархининг талхийси. Таржимон: Шайх Муҳаммад Содик Муҳаммад Юсуф. Тошкент: HIOL-NASHR, 2019. – Б. 432.

бизларни ўша қавмлардан узоклашишга буюрдилар. Биз Қуръон факат Аллоҳнинг каломи эканини биламиз. Бундан бошқасини айтганларга Аллоҳнинг лаънати бўлсин. Бу сўз насронийларнинг гапларига ўхшашдир. Улар билан ҳамсухбат ҳам бўлманг, гапларига қулоқ ҳам солманг”, деди”¹⁴⁷.

Ушбу далилни келтириш билан Имом Бухорий аввало, мўтазила фирқаси Аллоҳнинг каломини маҳлук деганига ишора қилган. Шунинг билан бирга, бошқа исмлари зикр қилинган мазҳабларни ҳам ботил эканини ушбу далил билан исботлаб кетган.

Учинчи: “Қадария” – баңда ўз иш ҳаракатларини қилишга қодирдир, уларни яратувчидир, деб эътиқод қилувчилар. Улар ҳар бир яхшилик ёки ёмонлик Аллоҳнинг тақдир қилиши билан бўлишини инкор этадилар.

Мўтазила билан қадария бир нарсадир. Лекин Аҳли сунна вал жамоадан ажралиб олганлари учун “мўтазила”, қадарни инкор қилиб, “Банда ўз иш ҳаракатини ўзи халқ¹⁴⁸ қиласди” деганлари учун “қадария”, дейилади¹⁴⁹.

Демак, қадария ва мўтазилалар бир фирмә аъзолари бўлиб икки исм билан номланган. Уларнинг қадарни инкор қилиб, “Банда ўз иш ҳаракатини ўзи яратади” дейишларига Имом Бухорий қўйидагича жавоб қиласди:

“Абу Абдуллоҳ деди: “Ана энди, баңдаларнинг феълларига келсак, дарҳақиқат, бизга Али ибн Абдуллоҳ, Марвон ибн Муовия, Абу Молик, Рибъий ибн Ҳирош гапириб бериши орқали етган ва Ҳузайфа розияллоҳу анҳудан ривоят қилинган ҳадисда: Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: “**Албатта, Аллоҳ барча уста-хунармандни ва унинг ясаган нарсасини ҳам яратади**”, дедилар. Баъзилар ўша пайт: «..сизни ҳам, колган нарсаларингизни ҳам Аллоҳ яраттан..»¹⁵⁰ оятини тиловат қилишган”, дейди”, бу билан ясалган нарсалар ва уларнинг эгалари яратилган эканларини хабарини берди¹⁵¹.

Тўртинчи: “Мужассима” – Аллоҳ таолога жисм нисбатини берган нобакорлардир. Бу тоифа ҳозирги кунда жуда урчиб бораётган қадим тоифалардан бири бўлиб, бу ҳақда кейинги баңда батафсил тўхталиб ўтилади.

Бешинчи: “Жаҳмия - Жабария” – Жаҳм ибн Сафвон Самарқандийга эргашганлар. У сифатларни рад қилиб, таътийл қилган – сифатларни амалдан қолдиргандир. Жаҳмийлар аслида Аллоҳнинг сифатларини инкор

¹⁴⁷ Мұхаммад ибн Исмоил ал-Бухорий. Халқу афъол ал-ибод ва ар-рад ала ал-жаҳмия ва асҳоб ат-таътил. Тадқиқотчи: Фаҳд ибн Сулаймон ал-Фахид. Ж. 2. Ар-Риёд: Дор Атлас ал-Ҳазроъ, 2005. – Б. 25-26.

¹⁴⁸ Халқ – яратилган демакдир.

¹⁴⁹ Мұхаммад Анвар Бадаҳшоний. Ақийдату ат-Таховия шарҳининг талхийси. Таржимон: Шайх Мұхаммад Содик Мұхаммад Юсуф. Тошкент: HIOL-NASHR, 2019. – Б. 434.

¹⁵⁰ Соффат сураси, 96-оят.

¹⁵¹ Мұхаммад ибн Исмоил ал-Бухорий. Халқу афъол ал-ибод ва ар-рад ала ал-жаҳмия ва асҳоб ат-таътил. Тадқиқотчи: Фаҳд ибн Сулаймон ал-Фахид. Ж. 2. Ар-Риёд: Дор Атлас ал-Ҳазроъ, 2005. – Б. 66.

қиласылар. Улар таътийл, яъни сифатларни амалдан қолдириш ҳақида сұз юритгандар.

Жаҳм ибн Сафвон Самарқандий (78 – 128x) үз ақийдасини хижрий 118 санада Холид ибн Абдуллох Қасрий томонидан Воситда үлдирилган Жаъд ибн Дирхамдан олған¹⁵². У қуидаги фикрни олға сурган ва шу фикрига кұра “жабария” тоифасига асос солған: «Аллоҳ таолодан бошқа бирор кимсага иш-харакат нисбати берилмайди. Иш-харакат ва амаллар мажозий маңнога кұра бандага нисбат қилинади. Бандаларнинг феълларини улар үzlари эмас, балки, ёлғиз Аллоҳ таолонинг Ӯзи яратади. Инсон эса тамоман мажбурланған. Ҳар қандай куч-қудрат ва хоҳишдан холидир. Аллоҳ таоло бандада учун феълларини яратади, сұнгра банданинг құллари орқали содир этади». Уларнинг наздика табиий яъни, құл титраши, юрак урушига үхшаш феъллар билан баъзиларга ихтиёрийдек туулған юриш, гапириш, ҳаракатланишга үхшаш феъллар ўртасида фарқ йўқ. Уларнинг барчаси Аллоҳ таоло тарафидан мажозий маңнода эмас балки, ҳақиқатга кұра яратилған дейдилар¹⁵³.

Жабарийларнинг фикрлари ва далиллари таҳлили: албатта, ушбу мазхабнинг эътиқодий қарашлари Қуръони карим оятларини тұғри тушунмасликлари сабабидан ҳамда Қуръони карим оятлари маңноларининг кұрсатмалари билан бир каторда уларни далил қилишда үzlарининг асослари ва фикрларига суюнишлари ортидан келиб чиққан. Чunksи бандада феълнинг фоили (қилувчиси) эканига шариат, ақл ва ҳис барчаси билиттифок далолат қиласы. Шунга кұра, бандада қилганига яраша танбехға ҳақли бўлади. Аллоҳ таоло: «Сизларга фақат қилған амалларингиз жазоси берилмоқда, холос»¹⁵⁴. Яна бошқа оятда: «ва ҳар бир жон, қилганига яраша жазосини олганда..»¹⁵⁵, деган.

Маълумки, ақл ва нақл ҳар бир феълни фоили (бажарувчиси) борлигини тасдиқлайди. Шунга кұра, бандада ҳам феълини ҳақиқий фоилидир. Чunksи, Аллоҳ таолонинг Ӯзи унинг феълига фоил ва содир этувчи қилди. Аллоҳ таоло эса Холик (яратувчи)дир. Бандада эса бажарувчи ва касб этувчиidir. Аниқ ва очик-ойдин келган Қуръони карим оятларига қарши бўлгани сабабли, ҳеч қандай шак-шубҳасиз жабарийларнинг ақидалари ва сұzlари ботил экани ошкордир.

¹⁵² Мұхаммад Анвар Бадахшоний. Ақийдату ат-Таховия шархининг талхийси. Таржимон: Шайх Мұхаммад Содик Мұхаммад Юсуф. Тошкент: HIOL-NASHR, 2019. – Б. 434.

¹⁵³ Абул Ҳасан Ал-Ашъарий. Мақолот ал-исломиййин. Ж. 1. Байрут: Ал-Мактабату ал-асрийя, 1990. – Б. 279; Шахристоний. Ал-Милал ва ан-ниҳал. Ж. 1. Қохира: Муассасату ал-ҳалабий, 1968. Б. 73.

¹⁵⁴ Намл сураси, 90-оят.

¹⁵⁵ Оли Имрон сураси, 25-оят.

ФОЙДАЛАНИЛГАН МАНБА ВА АДАБИЁТЛАР:

1. Шайх Абдулазиз Мансур. Қуръони карим маъноларининг таржима ва тафсири. Ўзбекистон халқаро ислом академияси нашриёт-матбаа бирлашмаси, 2018.
2. Муҳаммад Анвар Бадаҳшоний. Ақийдату ат-Таҳовия шарҳининг талхийиси. Таржимон: Шайх Муҳаммад Содик Муҳаммад Юсуф. Тошкент: HIOL-NASHR, 2019.
3. Муҳаммад ибн Исмоил ал-Бухорий. Халқу афъол ал-ибод ва аррад ала ал-жаҳмия ва асҳоб ат-таътил. Тадқиқотчи: Фаҳд ибн Сулаймон ал-Фаҳид. Ар-Риёд: Дор Атлас ал-Ҳазроъ, 2005.
4. Абул Ҳасан Ал-Ашъарий. Мақолот ал-исломиййин. Байрут: Ал-Мактабату ал-асрийя, 1990.
5. Шаҳристоний. Ал-Милал ван-ниҳал. Ж. 1. Қоҳира: Muассасату ал-ҳалабий, 1968.